

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2011/16/ES

(2011. gada 15. februāris)

par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

cību starp dalībvalstīm, paredzot vienādus noteikumus, pienākumus un tiesības visām dalībvalstīm.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. un 115. pantu,

- (3) Tādēļ būtu jāizmanto pilnīgi jauna pieeja, izstrādājot jaunu teksta redakciju, piešķirot dalībvalstīm pilnvaras efektīvi sadarboties starptautiskā līmenī, lai novērstu arvien pieaugošās globalizācijas negatīvās sekas iekšējā tirgū.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

- (4) Šādos apstākļos pasākumi, kas paredzēti spēkā esošajā Padomes Direktīvā 77/799/EEK (1977. gada 19. decembris) par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu un apdrošināšanas prēmiju nodokļu jomā ⁽³⁾ vairs nav atbilstīgi. Tās būtiskie trūkumi aplūkoti 2000. gada 22. maija ziņojumā, ko sagatavoja Padomes *ad hoc* darba grupa nodokļu krāpšanas novēršanas jautājumos, un nesenāk – Komisijas 2004. gada 27. septembra paziņojumā par korporatīvās un finansiāli ļaunprātīgas darbības nepieļaušanu un apkarošanu un Komisijas 2006. gada 31. maija paziņojumā par nepieciešamību izveidot savstarpēji koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Globalizācijas laikmetā strauji pieaug nepieciešamība pēc dalībvalstu savstarpējas palīdzības nodokļu jomā. Ievērojami pieaugot nodokļu maksātāju mobilitātei, pārrobežu darījumu skaitam un finanšu instrumentu internacionalizācijai, dalībvalstīm ir arvien grūtāk pienācīgi novērtēt maksājamās nodokļu summas. Šī pieaugošā problēma ietekmē nodokļu sistēmu darbību un izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu, kas savukārt veicina krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kamēr kontroles pilnvaras joprojām noteiktas valsts līmenī. Tādējādi tas apraud iekšējā tirgus darbību.
- (2) Tādēļ atsevišķa dalībvalsts nevar pārvaldīt savu iekšējo nodokļu sistēmu, jo īpaši saistībā ar tiešajiem nodokļiem, nesaņemot informāciju no citām dalībvalstīm. Lai pārvarētu šīs situācijas negatīvo ietekmi, noteikti jāattīsta jauna administratīva sadarbība starp dalībvalstu nodokļu pārvaldēm. Vajadzīgi instrumenti, kas varētu radīt uzti-

- (5) Direktīva 77/799/EEK pat ar tās vēlākajiem grozījumiem tika izstrādāta apstākļos, kas atšķiras no pašreizējām iekšējā tirgus prasībām, un tā vairs neatbilst administratīvās sadarbības jaunajām prasībām.

- (6) Tā kā Direktīvā 77/799/EEK veicamo pielāgojumu skaits un nozīmīgums ir liels, vienkārši grozījumi nebūtu pietiekami, lai sasniegtu iepriekš minētos mērķus. Tādēļ Direktīva 77/799/EEK būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu juridisku instrumentu. Minētais instruments būtu jāpiemēro tiešajiem nodokļiem un netiešajiem nodokļiem, uz kuriem pagaidām neattiecas citi Savienības tiesību akti. Tāpēc uzskatāms, ka šī jaunā direktīva ir piemērots instruments efektīvas administratīvās sadarbības nodrošināšanai.

⁽¹⁾ 2010. gada 10. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 16. jūlija atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.

- (7) Šīs direktīvas pamatā ir Direktīvā 77/799/EEK sasniegtais, tomēr tajā ir paredzēti skaidrāki un precīzāki noteikumi, ar ko vajadzības gadījumā reglamentē dalībvalstu administratīvo sadarbību, lai panāktu dalībvalstu plašāku administratīvu sadarbību, jo īpaši saistībā ar informācijas apmaiņu. Skaidrākiem noteikumiem arī būtu jo īpaši jānodrošina, ka ir aptvertas visas juridiskās un fiziskās personas Savienībā, ņemot vērā aizvien pieaugošo tiesisko regulējumu skaitu, tostarp ne tikai tādas tradicionālus regulējumus kā tresti un fondi, bet arī jebkurus jaunus instrumentus, ko var izveidot nodokļu maksātāji dalībvalstīs.
- (8) Būtu plašāk jāizmanto tieša saziņa starp dalībvalstu vietējiem vai valsts birojiem, kas atbild par administratīvo sadarbību, nodrošinot obligātu saziņu starp centrālajiem koordinācijas birojiem. Tiesas saziņas trūkums izraisa neefektivitāti, nepietiekamu administratīvās sadarbības pasākumu izmantošanu un novēlotu saziņu. Tādēļ būtu jāparedz plašāka tiesas saziņas izmantošana starp dienestiem, lai sadarbība kļūtu efektīvāka un ātrāka. Pilnvaru piešķiršana koordinācijas departamentiem būtu jāpakļauj katras dalībvalsts valsts noteikumiem.
- (9) Dalībvalstīm pēc citu dalībvalstu lūguma par konkrētiem gadījumiem būtu jāveic informācijas apmaiņa, kā arī vajadzīgās procedūras, lai iegūtu šādu informāciju. "Prognozējamā svarīguma" norma ir paredzēta, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku informācijas apmaiņu nodokļu jomā, vienlaikus precizējot, ka dalībvalstīm nav atļauts veikt t. s. pierādījumu meklēšanu pēc nejausības principa ("fishing expeditions") vai pieprasīt informāciju, kas, visticamāk, nav saistīta ar attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu jautājumiem. Lai gan šīs direktīvas 20. pantā ir paredzētas procedūras prasības, minētās procedūras ir jāinterpretē brīvi, lai netraucētu efektīvu informācijas apmaiņu.
- (10) Tiek atzīts, ka obligātā automātiskā informācijas apmaiņa bez priekšnosacījumiem ir visefektīvākais līdzeklis, lai pārrobežu situācijās uzlabotu nodokļu pareizu novērtēšanu, kā arī lai apkarotu krāpšanu. Tādēļ šajā sakarā būtu jāpiemēro pakāpeniska pieeja, sākot ar automātisko apmaiņu attiecībā uz pieejamo informāciju par piecām kategorijām un pārskatot attiecīgos noteikumus pēc Komisijas iesniegtā ziņojuma.
- (11) Būtu jāstiprina un jāveicina arī spontāna informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.
- (12) Būtu jānosaka termiņi informācijas sniegšanai saskaņā ar šo direktīvu, lai nodrošinātu savlaicīgu un tādējādi efektīvu informācijas apmaiņu.
- (13) Svarīgi, lai vienas dalībvalsts nodokļu administrācijas ierēdņiem būtu atļauts atrasties citas dalībvalsts teritorijā.
- (14) Tā kā nodokļu situācija, kurā vienas vai vairāku personu pienākums maksāt nodokļus noteikts vairākās dalībvalstīs, bieži ir saistīta ar kopējām vai papildu interesēm, būtu jānodrošina iespēja divām vai vairākām dalībvalstīm, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos un brīvprātīgi, veikt šādu personu vienlaicīgas pārbaudes.
- (15) Ņemot vērā dažās dalībvalstīs noteikto juridisko prasību par tādu lēmumu un instrumentu paziņošanu nodokļu maksātājam, kas attiecas uz tā nodokļu saistībām, un ņemot vērā grūtības, ko šāda prasība rada nodokļu iestādēm, tostarp gadījumos, kad nodokļu maksātājs pārcēlies uz citu dalībvalsti, ir vēlams, lai šādos apstākļos nodokļu iestādes varētu lūgt tās dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbību, uz kuru nodokļu maksātājs pārcēlies.
- (16) Atsauksmes par nosūtīto informāciju veicinās dalībvalstu administratīvo sadarbību.
- (17) Vajadzīga dalībvalstu un Komisijas sadarbība, lai pastāvīgi pētītu sadarbības procedūras un apmainītos ar pieredzi un labāko praksi attiecīgajās jomās.
- (18) Administratīvās sadarbības efektivitātei ir svarīgi, lai informāciju un dokumentus, kas iegūti saskaņā ar šo direktīvu, ņemot vērā šajā direktīvā noteiktos ierobežojumus, saņēmēja dalībvalsts varētu izmantot arī citiem mērķiem. Tāpat ir svarīgi, lai dalībvalstis varētu, ievērojot konkrētus nosacījumus, nosūtīt šo informāciju trešām valstīm.
- (19) Situācijas, kurās pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var atteikties sniegt informāciju, būtu skaidri jānosaka un jāierobežo, ņemot vērā konkrētas aizsargājamas privātas intereses un sabiedrības intereses.
- (20) Tomēr dalībvalsts nedrīkstētu atteikties nosūtīt informāciju tāpēc, ka informācija nav nepieciešama tās iekšējām interesēm, vai tāpēc, ka informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā vai ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm.
- (21) Šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, un tāpēc tai nebūtu jāierobežo dalībvalstu tiesības iesaistīties plašākā sadarbībā ar citām dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti ar citām dalībvalstīm.

- (22) Būtu skaidri jānosaka arī, ka, ja dalībvalsts nodrošina kādai trešai valstij plašāku sadarbību, nekā paredzēts saskaņā ar šo direktīvu, tā nedrīkstētu atteikties nodrošināt šādu plašāku sadarbību citām dalībvalstīm, kas vēlas sākt šādu plašāku savstarpēju sadarbību.
- (23) Informācijas apmaiņa būtu jāveic, izmantojot standarta veidlapas, formātus un saziņas kanālus.
- (24) Būtu jāveic administratīvās sadarbības efektivitātes novērtējums, jo īpaši pamatojoties uz statistikas datiem.
- (25) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (26) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (27) Uz jebkādu informācijas apmaiņu, kas minēta šajā direktīvā, attiecas noteikumi, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽³⁾. Tomēr ir lietderīgi paredzēt konkrētu tiesību un pienākumu ierobežojumus, kas noteikti Direktīvā 95/46/EK, lai nodrošinātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās intereses. Šādi ierobežojumi ir vajadzīgi un samērīgi, ņemot vērā iespējamo ieņēmumu zaudējumu dalībvalstīm un šajā direktīvā iekļautās informācijas būtisko nozīmi, lai efektīvi cīnītos pret krāpšanu.
- (28) Šajā direktīvā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (29) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, dalībvalstu efektīvu administratīvo sadarbību, lai novērstu augošās globalizācijas negatīvās sekas iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un vienādības un efektīvu

tātes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā paredz noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai apmainītos ar informāciju, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenotu minēto dalībvalstu tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem.

2. Šajā direktīvā paredz arī noteikumus attiecībā uz 1. punktā minētās informācijas elektronisku apmaiņu, kā arī noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis un Komisija sadarbojas jautājumos par koordināciju un izvērtēšanu.

3. Šī direktīva neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās. Tā neskar arī dalībvalstu saistību izpildi attiecībā uz plašāku administratīvu sadarbību, kas izriet no citiem tiesību instrumentiem, tostarp divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro visiem nodokļiem, ko iekasē dalībvalsts, dalībvalsts teritoriālas vai administratīvas apakšvienības, tostarp vietējās iestādes, vai ko iekasē dalībvalsts vai apakšvienību vārdā.

2. Neskarot 1. punktu, šo direktīvu nepiemēro pievienotās vērtības nodoklim un muitas nodokļiem, kā arī akcīzes nodokļiem, uz kuriem attiecas citi Savienības tiesību akti par dalībvalstu savstarpēju administratīvu sadarbību. Šo direktīvu nepiemēro arī sociālā nodrošinājuma obligātajām iemaksām, kas iemaksājamas dalībvalstij vai dalībvalsts apakšvienībai, vai sociālā nodrošinājuma iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar publiskajām tiesībām.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

3. Panta 1. punktā minētos nodokļus nekādā gadījumā neuzskata par tādiem, kas aptver:

- a) maksas, piemēram, par valsts iestāžu izdotām izziņām un citiem dokumentiem; vai
- b) līgumiskas maksas, piemēram, atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

4. Šī direktīva piemērojama 1. punktā minētajiem nodokļiem, kas noteikti teritorijā, uz kuru attiecas Līgumi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 52. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kompetentā iestāde” – dalībvalsts kompetentā iestāde ir iestāde, ko attiecīgā dalībvalsts par tādu izraudzījusi. Rīkojoties saskaņā ar šo direktīvu, centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis arī tiek uzskatīts par kompetento iestādi atbilstīgi pilnvarojumam saskaņā ar 4. pantu;
- 2) “centrālais koordinācijas birojs” ir birojs, kas par tādu izraudzīts un kam uzticēta galvenā atbildība par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā;
- 3) “koordinācijas departaments” ir jebkurš birojs, kas nav centrālais koordinācijas birojs un kas par tādu ir izraudzīts, lai saskaņā ar šo direktīvu veiktu tiešu informācijas apmaiņu;
- 4) “kompetentais ierēdnis” ir jebkurš ierēdnis, kas saskaņā ar šo direktīvu ir pilnvarots veikt tiešu informācijas apmaiņu;
- 5) “pieprasījuma iesniedzēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas iesniedz palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;
- 6) “pieprasījuma saņēmēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas saņem palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;
- 7) “administratīvā procedūra” ir visas kontroles, pārbaudes un citi pasākumi, ko dalībvalstis ir veikušas, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu nodokļu tiesību aktu pareizu piemērošanu;

8) “informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma” ir informācijas apmaiņa, pamatojoties uz pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts pieprasījumu pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij konkrētā gadījumā;

9) “automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistematiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Saistībā ar 8. pantu pieejamā informācija ir informācija, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;

10) “spontāna apmaiņa” ir nesistemātiska informācijas paziņošana citai dalībvalstij jebkurā brīdī un bez iepriekšēja pieprasījuma;

11) “persona” ir:

- a) fiziska persona;
  - b) juridiska persona;
  - c) ja tāda iespēja ir paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos – personu apvienība, kas atzīta par tiesīgu veikt juridiskas darbības, bet kam trūkst juridiskas personas statusa; vai
  - d) jebkura cita jebkāda veida un formas juridiska sistēma neatkarīgi no tā, vai tai ir juridiskas personas statuss, kuras īpašumā ir līdzekļi vai kura pārvalda līdzekļus, uz ko (tostarp arī uz ienākumiem, kas no tiem gūti) attiecas jebkurš no nodokļiem, kurš iekļauts šīs direktīvas darbības jomā;
- 12) “elektroniski” nozīmē – izmantojot datu elektroniskās apstrādes, tostarp arī datu saspiešanai, un uzglabāšanas iekārtas, izmantojot vadus, radioraidīšanu, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;
- 13) “CCN tīkls” ir kopējā platforma, kas balstīta uz kopējo sakaru tīklu (CCN), kuru Savienība izveidojusi, lai nodrošinātu visas informācijas elektronisku nosūtīšanu starp kompetentajām muitas un nodokļu iestādēm.

4. pants

Organizācija

1. Katra dalībvalsts viena mēneša laikā pēc 2011. gada 11. marta informē Komisiju par savu kompetento iestādi šīs direktīvas piemērošanai, kā arī nekavējoties informē Komisiju par jebkādam izmaiņām attiecībā uz to.

Komisija dara šo informāciju pieejamu citām dalībvalstīm un publicē dalībvalstu norādīto iestāžu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Kompetentā iestāde ieceļ centrālo koordinācijas biroju. Kompetentā iestāde ir atbildīga par Komisijas un citu dalībvalstu informēšanu par to.

Centrālo koordinācijas biroju var norīkot arī kā atbildīgo par saziņu ar Komisiju. Kompetentā iestāde ir atbildīga par Komisijas informēšanu par to.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt koordinācijas departamentus, kuriem ir piešķirta kompetence saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem vai politiku. Centrālais koordinācijas birojs atbild par koordinācijas departamentu saraksta atjaunināšanu un tā pieejamības nodrošināšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt kompetentos ierēdņus. Centrālais koordinācijas birojs atbild par kompetento ierēdņu saraksta atjaunināšanu un tā pieejamības nodrošināšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

5. Ierēdņus, kas iesaistīti administratīvajā sadarbībā saskaņā ar šo direktīvu, jebkurā gadījumā šim nolūkam un saskaņā ar kompetento iestāžu noteikto kārtību uzskata par kompetentajiem ierēdņiem.

6. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis nosūta vai saņem sadarbības pieprasījumu vai atbildi uz sadarbības pieprasījumu, tas informē savas dalībvalsts centrālo koordinācijas biroju saskaņā ar minētās dalībvalsts noteikto kārtību.

7. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis saņem sadarbības pieprasījumu, kurā lūgts veikt pasākumus, kuri nav tā kompetencē, kas tam piešķirta saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai politiku, tas šādu pieprasījumu nekavējoties nosūta savas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam un par to informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi. Šādā gadījumā 7. pantā noteiktais laikposms sākas nākamajā dienā pēc sadarbības pieprasījuma nosūtīšanas centrālajam koordinācijas birojam.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

I IEDAĻA

Informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma

5. pants

Procedūra informācijas apmaiņai pēc pieprasījuma

Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei

jebkuru 1. panta 1. punktā minēto informāciju, kas ir tās rīcībā vai ko tā iegūst administratīvā procedūrā.

6. pants

Administratīvās procedūras

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo procedūru veikšanu, kas vajadzīga, lai iegūtu 5. pantā minēto informāciju.

2. Šīs direktīvas 5. pantā minētajā pieprasījumā var būt iekļauts pamatots konkrētas administratīvās procedūras pieprasījums. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei attiecīgos iemeslus.

3. Lai iegūtu pieprasīto informāciju vai lai veiktu pieprasīto administratīvo procedūru, pieprasījuma saņēmēja iestāde ievēro kārtību, kādu tā ievērotu, ja rīkotos pēc savas iniciatīvas vai pēc savas dalībvalsts citas iestādes pieprasījuma.

4. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes īpaša lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde nosūta oriģināldokumentus, ja tas nav pretrunā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem.

7. pants

Termiņi

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz 5. pantā minēto informāciju, cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas dienas.

Tomēr, ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā šāda informācija jau ir, informāciju nosūta divos mēnešos pēc minētās dienas.

2. Konkrētos īpašos gadījumos pieprasījuma saņēmēja iestāde un pieprasījuma iesniedzēja iestāde var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 1. punktā paredzētajiem.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņas darbdienu pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina pieprasījuma saņemšanu pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

4. Viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas pieprasījuma saņēmēja iestāde paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei par jebkādiem trūkumiem pieprasījumā un par situāciju skaidrojošas papildu informācijas nepieciešamību. Šādā gadījumā 1. punktā paredzētie termiņi sākas nākamajā dienā pēc tam, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde ir saņēmusi vajadzīgo papildu informāciju.

5. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uz pieprasījumu nespēj atbildēt līdz termiņa beigām, tā par to nekavējoties un jebkurā gadījumā trijos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi un norāda atbildes kavējuma iemeslus un datumu, līdz kuram tā, iespējams, spētu sniegt atbildi.

6. Ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā nav pieprasītās informācijas un tā nespēj atbildēt uz informācijas pieprasījumu vai atsakās to darīt 17. pantā paredzēto iemeslu dēļ, tā nekavējoties, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par iemesliem.

II IEDAĻA

Obligāta automātiska informācijas apmaiņa

8. pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas darbības joma un nosacījumi

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde ar automātisku informācijas apmaiņu paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei tādu informāciju par taksācijas periodiem no 2014. gada 1. janvāra, kas ir pieejama par minētās citas dalībvalsts rezidentiem; minētā informācija ir par šādām konkrētām ienākumu un kapitāla kategorijām, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju:

- a) ienākumi no nodarbinātības;
- b) direktoru atalgojumi;
- c) dzīvības apdrošināšanas produkti, kas nav reglamentēti ar citiem Savienības juridiskiem instrumentiem par informācijas apmaiņu un ar citiem līdzīgiem pasākumiem;
- d) pensijas;
- e) īpašumtiesības un ienākumi no nekustamā īpašuma.

2. Dalībvalstis līdz 2014. gada 1. janvārim informē Komisiju par šā panta 1. punktā uzskaitītajām kategorijām, attiecībā uz kurām tām ir pieejama informācija. Tās informē Komisiju par visām ar šīm kategorijām saistītajām turpmākajām izmaiņām.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei norādīt, ka tā nevēlas saņemt informāciju par šā panta 1. punktā norādītajām ienākumu un kapi-

tāla kategorijām vai ka tā nevēlas saņemt informāciju par ienākumiem vai kapitālu, kas nepārsniedz konkrētu robežvērtību. Tā par to informē arī Komisiju. Var uzskatīt, ka dalībvalsts nevēlas saņemt informāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, ja tā neinformē Komisiju par nevienu kategoriju, par kuru tai ir pieejama informācija.

4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. jūlijam reizi gadā iesniedz Komisijai statistiku par automātiskās apmaiņas apjomu un, ciktāl tas iespējams, informāciju par administratīvām un citām attiecīgām izmaksām un ieguvumiem, kas saistīti ar notikušo apmaiņu un visām iespējamām izmaiņām gan attiecībā uz nodokļu administrācijām, gan trešām personām.

5. Komisija līdz 2017. gada 1. jūlijam iesniedz ziņojumu, kurā sniedz pārskatu un novērtējumu par saņemto statistiku un informāciju par tādiem jautājumiem kā automātiskās informācijas apmaiņas administratīvās un citas attiecīgās izmaksas un ieguvumi, kā arī par saistītajiem praktiskajiem aspektiem. Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz 1. punktā izklāstītajām ienākumu un kapitāla kategorijām un/vai nosacījumiem, tostarp nosacījumu, ka ir jābūt pieejamai informācijai par citu dalībvalstu rezidentiem.

Izskatot Komisijas iesniegto priekšlikumu, Padome izvērtē iespējas turpmāk stiprināt automātiskās informācijas apmaiņas efektivitāti un darbību un celt tās līmeni, lai paredzētu, ka:

- a) katras dalībvalsts kompetentā iestāde ar automātisko informācijas apmaiņu paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju par taksācijas periodiem, sākot no 2017. gada 1. janvāra, attiecībā uz minētās citas dalībvalsts rezidentiem vismaz par trijām konkrētām ienākumu un kapitāla kategorijām, kas uzskaitītas 1. punktā, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju;
- b) panta 1. punktā minētais kategoriju saraksts ir paplašināms, lai tajā iekļautu dividendes, kapitāla pieaugumus un autoratlīdzības.

6. Informācijas paziņošana notiek vismaz reizi gadā sešos mēnešos pēc tā dalībvalsts nodokļu gada beigām, kurā informācija kļuva pieejama.

7. Saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija līdz 29. panta 1. punktā norādītajiem datumiem pieņem praktiskus pasākumus automātiskajai informācijas apmaiņai.

8. Ja dalībvalstis vienojušās par informācijas automatisko apmaiņu par ienākuma un kapitāla papildu kategorijām, noslēdzot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar citām dalībvalstīm, tās dara zināmus minētos nolīgumus Komisijai; Komisija savukārt dara pieejamus minētos nolīgumus visām pārējām dalībvalstīm.

III IEDAĻA

Spontāna informācijas apmaiņa

9. pants

Spontānas informācijas apmaiņas darbības joma un nosacījumi

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. panta 1. punktā minēto informāciju jebkurā no šiem gadījumiem:

- a) vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka otrā dalībvalstī varētu rasties nodokļu zudums;
- b) persona, kam ir nodokļu saistības, saņem nodokļu samazinājumu vai atbrīvojumu no nodokļiem vienā dalībvalstī, kas varētu izraisīt nodokļu paaugstinājumu vai nodokļu saistības otrā dalībvalstī;
- c) komercdarījumi, ko persona, kam ir nodokļu saistības vienā dalībvalstī, veic ar personu, kam ir nodokļu saistības citā dalībvalstī, notiek ar vienas vai vairāku valstu starpniecību tā, lai vienā vai otrā dalībvalstī vai arī abās dalībvalstīs varētu rasties nodokļu ietaupījumi;
- d) dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka nodokļu ietaupījumi varētu rasties no mākslīgas peļņas pārnesšanas uzņēmumu grupās;
- e) informācija, ko kādai dalībvalstij nosūtījusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde, ir radījusi iespēju iegūt informāciju, kas varētu būt būtiska, nosakot nodokļu saistības šajā dalībvalstī.

2. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc savas iniciatīvas paziņot citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tām zināmu un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm iespējami noderīgu informāciju.

10. pants

Termiņi

1. Kompetentā iestāde, kurai kļūst pieejama 9. panta 1. punktā minētā informācija, nosūta šo informāciju attiecīgajai

jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei tik drīz, cik vien iespējams, un ne vēlāk kā mēnesi pēc tam, kad informācija kļuvusi pieejama.

2. Kompetentā iestāde, kurai saskaņā ar 9. pantu ir paziņota informācija, nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņas darbdienu pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina informācijas saņemšanu kompetentajai iestādei, kas sniegusi informāciju.

III NODAĻA

CITAS ADMINISTRATĪVĀS SADARBĪBAS FORMAS

I IEDAĻA

Atrašanās administratīvajos birojos un līdzdalība administratīvajās procedūrās

11. pants

Darbības joma un nosacījumi

1. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un ievērojot pēdējās noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. panta 1. punktā minētās informācijas apmaiņu var:

- a) atrasties birojos, kuros pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts administratīvās iestādes veic savus pienākumus;
- b) piedalīties administratīvajās procedūrās, ko veic pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Ja pieprasītā informācija ir dokumentos, kuriem pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem ir piekļuve, pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem nodod to norakstus.

2. Ciktāl to pieļauj pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību akti, 1. punktā minētajā vienošanās var noteikt, ka, ja pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi piedalās administratīvajās procedūrās, tie var izjautāt individuus un izskatīt oficiālus dokumentus.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde jebkuru tās personas atteikšanos respektēt pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņu veiktos pārbaudes pasākumus, attiecībā uz kuru tiek veikta izmeklēšana, uzskata par līdzvērtīgu atteikumam pakļauties pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem.

3. Pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts pilnvarotiem ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī saskaņā ar 1. punktu, vienmēr jāspēj uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

II IEDAĻA

Vienlaicīgas pārbaudes

12. pants

Vienlaicīgas pārbaudes

1. Ja divas vai vairākas dalībvalstis vienojas savā teritorijā veikt vienlaicīgas pārbaudes par vienu vai vairākām personām to kopīgās vai papildinošās interesēs, lai veiktu tādejādi iegūtās informācijas apmaiņu, piemēro 2., 3. un 4. punkta noteikumus.

2. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde neatkarīgi identificē personas, attiecībā uz kurām tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanu. Tā paziņo attiecīgo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par visiem gadījumiem, par kuriem tā iesaka veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatojot savu izvēli.

Tā norāda laikposmu, kurā minētās pārbaudes veicamas.

3. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde nolemj, vai tā vēlas piedalīties vienlaicīgajās pārbaudēs. Tā apstiprina savu piekrišanu vai paziņo pamatotu atteikumu iestādei, kas ieteikusi veikt vienlaicīgu pārbaudi.

4. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par pārbaudes uzraudzību un koordinēšanu.

III IEDAĻA

Administratīvais paziņojums

13. pants

Paziņojuma pieprasījums

1. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma citas dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgu instrumentu paziņošanu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, paziņo adresātam visus tos instrumentus un lēmumus, kurus izdevušas pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts administratīvās iestādes un kuri attiecas uz šajā direktīvā aplūkoto nodokļu tiesību aktu piemērošanu tās teritorijā.

2. Paziņojuma pieprasījumos norāda paziņojamā instrumenta vai lēmuma priekšmetu un precizē adresāta vārdu un adresi, kā arī sniedz jebkuru citu informāciju, kas varētu atvieglot adresāta identificēšanu.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par pasākumiem, ko tā veikusi saistībā ar pieprasījumu, un jo īpaši par dienu, kurā instruments vai lēmums paziņots adresātam.

4. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde lūdz veikt paziņojumu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē attiecīgo dokumentu paziņošanu pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, tā nevar veikt paziņojumu pati vai ja šāds paziņojums radītu nesamērīgas grūtības. Dalībvalsts kompetentā iestāde citas dalībvalsts teritorijā esošai personai var tiešā veidā ar ierakstītu pasta sūtījumu vai elektroniski paziņot jebkuru dokumentu.

IV IEDAĻA

Atsauksme

14. pants

Nosacījumi

1. Ja kompetentā iestāde sniedz informāciju saskaņā ar 5. vai 9. pantu, tā var lūgt kompetento iestādi, kas saņem informāciju, nosūtīt atsauksmi par to. Ja tiek lūgta atsauksme, kompetentā iestāde, kas saņēmusi informāciju, neskarot tās dalībvalstī piemērojamos noteikumus par nodokļu slepenības saglabāšanu un datu aizsardzību, nosūta atsauksmi tai kompetentajai iestādei, kas informāciju sniegusi, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad tapuši zināmi pieprasītās informācijas izmantošanas rezultāti. Komisija nosaka praktiskus pasākumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nosūta atsauksmes par automatisko informācijas apmaiņu citām attiecīgajām dalībvalstīm reizi gadā saskaņā ar praktiskiem pasākumiem, par kuriem panākta divpusēja vienošanās.

V IEDAĻA

Labākās prakses un pieredzes apmaiņa

15. pants

Darbības joma un nosacījumi

1. Dalībvalstis kopā ar Komisiju pārbauda un izvērtē administratīvo sadarbību saskaņā ar šo direktīvu un apmainās ar savu pieredzi, lai uzlabotu šo sadarbību un vajadzības gadījumā izstrādātu noteikumus attiecīgajās jomās.

2. Dalībvalstis var kopīgi ar Komisiju izstrādāt pamatnostādnes par jebkādiem aspektiem, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai apmainītos ar labāko praksi un pieredzi.

IV NODAĻA

ADMINISTRATĪVO SADARBĪBU REGLAMENTĒJOŠIE
NOTEIKUMI

16. pants

Informācijas un dokumentu nodošana

1. Uz informāciju, kas jebkādā veidā paziņota starp dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu, attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai noteikta tāda pati aizsardzība kā līdzīgai informācijai tās dalībvalsts tiesību aktos, kura to saņēmusi. Šādu informāciju var izmantot, lai pārvaldītu un īstenotu dalībvalstu valsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem.

Šādu informāciju var izmantot arī, lai novērtētu un izpildītu citus nodokļus un nodevas, uz kuriem attiecas 2. pants Padomes Direktīvā 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz noteiktiem nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem ⁽¹⁾, vai lai novērtētu un izpildītu sociālā nodrošinājuma obligātās iemaksas.

To tāpat var izmantot saistībā ar tiesvedību un administratīvām procedūrām, kurās nodokļu tiesību aktu pārkāpumu rezultātā var tikt noteiktas sankcijas, neskarot vispārējas tiesību normas un noteikumus, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādā tiesvedībā.

2. Ar tās dalībvalsts kompetentās iestādes atļauju, kas saskaņā ar šo direktīvu sniedz informāciju, un tikai tādā mērā, kādā tas atļauts tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras kompetentā iestāde šo informāciju saņem, informāciju un dokumentus, kas saņemti saskaņā ar šo direktīvu, var izmantot citiem nolūkiem nekā tiem, kas paredzēti 1. punktā. Šādu atļauju piešķir, ja informāciju līdzīgos nolūkos drīkst izmantot dalībvalstī, kuras kompetentā iestāde informāciju ir sniegusi.

3. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka informācija, ko tā saņēmusi no citas dalībvalsts kompetentās iestādes, var būt noderīga trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. punktā minētajos nolūkos, tā var nosūtīt minēto informāciju minētās trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka šī nosūtīšana norit saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un kārtību. Tā informē dalībvalsts kompetento iestādi, no kuras informācija nākusi, par savu ieceri nosūtīt minēto informāciju trešajai dalībvalstij. Informācijas izcelsmes dalībvalsts var iebilst pret šādu informācijas nosūtīšanu 10 darbdienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi paziņojumu no dalībvalsts par vēlmi nosūtīt informāciju.

4. Atļauju saskaņā ar 2. punktu izmantot informāciju, kura nosūtīta saskaņā ar 3. punktu, var piešķirt tikai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras informācija nākusi.

5. Informāciju, ziņojumus, pārskatus un jebkādu citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde ieguvusi un nosūtījusi pieprasījuma iesniedzējai iestādei saskaņā ar šo direktīvu, pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes var izmantot kā pierādījumu ar tādiem pašiem noteikumiem kā minētās dalībvalsts iestādes sniegtu līdzīgu informāciju, ziņojumus, pārskatus un jebkādu citus dokumentus.

17. pants

Ierobežojumi

1. Vienas dalībvalsts pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz citas dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei 5. pantā minēto informāciju ar noteikumu, ka pieprasījuma iesniedzēja iestāde pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, kurus tā attiecīgajos apstākļos būtu varējusi izmantot, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlamo mērķu sasniegšanu.

2. Šī direktīva pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij neuzliek par pienākumu veikt pārbaudes vai paziņot informāciju, ja šādas pārbaudes veikšana vai pieprasītās informācijas ievākšana pašas vajadzībām būtu pretrunā ar tās tiesību aktiem.

3. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts juridisku iemeslu dēļ nevar sniegt līdzīgu informāciju.

4. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas izraisītu komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai ja informācijas atklāšana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

5. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par informācijas pieprasījuma atteikuma iemesliem.

18. pants

Pienākumi

1. Ja dalībvalsts pieprasa informāciju saskaņā ar šo direktīvu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts izmanto tās informācijas vākšanas pasākumus, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja minētai dalībvalstij šāda informācija, iespējams, nav nepieciešama pašas nodokļu vajadzībām. Minētais pienākums neskar 17. panta 2., 3. un 4. punktu, ko nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka informācija nav vajadzīga tās iekšējām interesēm.

⁽¹⁾ OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.

2. Šīs direktīvas 17. panta 2. un 4. punktu nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm.

3. Neatkarīgi no 2. punkta dalībvalsts var atteikties no pieprasītās informācijas nosūtīšanas, ja šāda informācija attiecas uz taksācijas periodiem līdz 2011. gada 1. janvārim un ja šādas informācijas nosūtīšanu varētu noraidīt, pamatojoties uz Direktīvas 77/799/EEK 8. panta 1. punktu, ar nosacījumu, ka tā ir pieprasīta pirms 2011. gada 11. marta.

19. pants

Trešai valstij nodrošinātas plašākas sadarbības izvēšana

Ja dalībvalsts nodrošina kādai trešai valstij plašāku sadarbību, nekā paredzēts saskaņā ar šo direktīvu, minētā dalībvalsts nedrīkst atteikties nodrošināt šādu plašāku sadarbību jebkurai dalībvalstij, kura vēlas sākt šādu plašāku savstarpēju sadarbību ar minēto dalībvalsti.

20. pants

Standarta veidlapas un elektroniskie formāti

1. Informācijas un administratīvo procedūru pieprasījumus saskaņā ar 5. pantu, kā arī atbildes uz tiem, apstiprinājumus, situāciju skaidrojošas papildu informācijas pieprasījumus, paziņojumus par nespēju vai atteikumu sniegt informāciju saskaņā ar 7. pantu pēc iespējas sūta, izmantojot standarta veidlapu, ko saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru apstiprinājusi Komisija.

Standarta veidlapām var pievienot ziņojumus, pārskatus un citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem.

2. Panta 1. punktā minētajā standarta veidlapā iekļauj vismaz šādu informāciju, ko sniedz pieprasījuma iesniedzēja iestāde:

- a) tās personas identitāte, par kuru veicama pārbaude vai izmeklēšana;
- b) nodokļu mērķis, kuram informācija tiek pieprasīta.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde var tiktāl, ciktāl zināms, un saskaņā ar attīstību starptautiskā mērogā sniegt jebkuras personas vārdu un adresi, kuras īpašumā varētu būt pieprasītā informācija, kā arī jebkādas ziņas, kas pieprasījuma iesniedzējai iestādei varētu atvieglot informācijas iegūšanu.

3. Spontānu informāciju un apstiprinājumu par tās saņemšanu saskaņā attiecīgi ar 9. un 10. pantu, administratīvā paziņojuma pieprasījumus saskaņā ar 13. pantu un atsauksmes

saskaņā ar 14. pantu nosūta, izmantojot standarta veidlapu, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Automātisko informācijas apmaiņu saskaņā ar 8. pantu veic, izmantojot standarta elektronisku formātu, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto procedūru, lai atvieglotu šādu automātisko informācijas apmaiņu, un kā pamatā ir spēkā esošais elektroniskais formāts, kas izveidots saskaņā ar 9. pantu Padomes Direktīvā 2003/48/EK (2003. gada 3. jūnijs) par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem⁽¹⁾, un tas izmantojams visiem automātiskās informācijas apmaiņas veidiem.

21. pants

Praktiskie pasākumi

1. Informāciju, ko paziņo saskaņā ar šo direktīvu, pēc iespējas sniedz elektroniski, izmantojot CCN tīklu.

Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka praktiskus pasākumus šā punkta pirmās daļas īstenošanai.

2. Komisija ir atbildīga par CCN tīkla tādu pilnveidošanu, kāda vajadzīga šīs informācijas apmaiņas nodrošināšanai starp dalībvalstīm.

Dalībvalstis ir atbildīgas par savu sistēmu tādu pilnveidošanu, kāda vajadzīga, lai nodrošinātu minētās informācijas apmaiņu, izmantojot CCN tīklu.

Dalībvalstis atsakās no visiem prasījumiem atmaksāt izdevumus, kas radušies, piemērojot šo direktīvu, izņemot tādus izdevumus, kas vajadzības gadījumā saistīti ar ekspertiem samaksāto atlīdzību.

3. Noteiktā kārtībā Komisijas akreditācijas iestādes pienācīgi akreditētas personas minētajai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs CCN tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.

4. Sadarbības pieprasījumi, tostarp paziņojuma pieprasījumi, un pievienotie dokumenti var būt jebkurā valodā, par kuru pieprasījuma saņēmēja iestāde un pieprasījuma iesniedzēja iestāde ir vienojušās.

Minētajiem pieprasījumiem tulkojumu pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām pievieno tikai īpašos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde norāda iemeslu, kāpēc tā lūdz tulkojumu.

⁽¹⁾ OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.

22. pants

Īpaši pienākumi

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai:
  - a) nodrošinātu sekmīgu 4. pantā minēto organizācijas pasākumu iekšējo koordināciju;
  - b) izveidotu tiešu sadarbību ar citu dalībvalstu iestādēm, kas minētas 4. pantā;
  - c) nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto administratīvās sadarbības pasākumu nevainojamu darbību.
2. Komisija paziņo katrai dalībvalstij visu vispārīgo informāciju par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu, ko tā saņem un ko tā spēj sniegt.

V NODAĻA

ATTIECĪBAS AR KOMISIJU

23. pants

Izvērtēšana

1. Dalībvalstis un Komisija pārbauda un izvērtē to, kā darbojas šajā direktīvā paredzētā administratīvās sadarbība.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu būtisko informāciju, kas vajadzīga, lai izvērtētu, cik efektīva ir saskaņā ar šo direktīvu izveidotā administratīvā sadarbība, apkarojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu.
3. Dalībvalstis nosūta Komisijai 8. pantā minētās automātiskās informācijas apmaiņas efektivitātes ikgadēju izvērtējumu, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Minētā ikgadējā izvērtējuma paziņošanas formu un nosacījumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka Komisija.
4. Saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija nosaka to statistikas datu sarakstu, ko dalībvalstis iesniedz šīs direktīvas izvērtēšanai.
5. Attiecībā uz informāciju, ko tai nosūta saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, Komisija saglabā konfidencialitāti saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro Savienības iestādēm.
6. Informāciju, ko dalībvalsts nosūtījusi Komisijai saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, kā arī visus ziņojumus vai dokumentus, kurus Komisija ir izstrādājusi, izmantojot šo informāciju, var nosūtīt citām dalībvalstīm. Uz šo nosūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, un to

aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura informāciju ir saņēmusi.

Komisijas izstrādātus ziņojumus un dokumentus, kas minēti šajā punktā, dalībvalstis var izmantot tikai analītiskiem mērķiem, un dalībvalstis informāciju nepublicē un nedara pieejamu nevienai citai personai vai iestādei, nesaņemot nepārprotamu Komisijas piekrišanu.

VI NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

24. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde saņem informāciju no trešās valsts, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenoju minētās dalībvalsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem, minētā iestāde, ciktāl tas atļauts saskaņā ar nolikumu ar minēto trešo valsti, var sniegt minēto informāciju tām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurām minētā informācija varētu noderēt, un visām pieprasījuma iesniedzējām iestādēm.
2. Kompetentās iestādes saskaņā ar to valsts noteikumiem par personas datu nodošanu trešām valstīm informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo direktīvu, var nodot trešām valstīm, ja ir izpildīti turpmāk norādītie nosacījumi:
  - a) informācijas nodošanai ir piekritusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras informācija nākusi;
  - b) attiecīgā trešā valsts apņēmusies nodrošināt sadarbību, kas vajadzīga, lai savāktu pierādījumus par to darījumu neatbilstību vai nelikumību, kuri, iespējams, ir pretrunā ar nodokļu tiesību aktiem vai tos pārkāpj.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Datu aizsardzība

Visa informācijas apmaiņa saskaņā ar šo direktīvu notiek, ievērojot noteikumus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses.

26. pants**Komiteja**

1. Komisijai palīdz komiteja, kas minēta kā Administratīvās sadarbības komiteja nodokļu jomā.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

27. pants**Ziņojuma sniegšana**

Reizi piecos gados pēc 2013. gada 1. janvāra Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

28. pants**Direktīvas 77/799/EEK atcelšana**

Direktīvu 77/799/EEK atceļ no 2013. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

29. pants**Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības no 2013. gada 1. janvāra.

Tomēr normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu direktīvas 8. panta prasības, dalībvalstīs stājas spēkā no 2015. gada 1. janvāra.

Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

30. pants**Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

31. pants**Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 15. februārī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
MATOLCSY Gy.*